

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 50 Cts

Nr 9

32 KLEUR-BLADZIJDEN

ONZE TEKENFILM

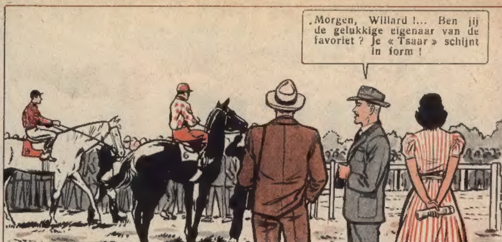
KLAXON

EN ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

SULTAN II WINT DE GROTE PRIJS

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL
SULTAN II
WINT DE GROTE PRIJS !
DUIZENDEN paardenliefhebbers zijn samengestroomd in de hippodroom van Newport ter gelegenheid van de wederopening van het paardensportseizoen...

Morgen, Willard !... Ben jij de gelukkige eigenaar van de favoriet ? Je « Tsaar » schijnt in form !

Morgen, Cavendish !... Het jong van Shamrock, dat ingeschreven werd in de eerste ronde, is waarschijnlijk een nieuwe crack ?

Dat zou ik nog niet durven beweren ! Mijn dochter heeft het voor « Sultan II ». Zij heeft het paard zelf ingeschreven voor de derby...
Deze eerste koers zal meteen zijn testrit zijn !

Enkele ogenblikken later bereikt « Sultan II » de eindpaal met een voorsprong van vijf lengten op zijn tegenstrevers !

Dat paard van de kleine Cavendish heeft geen lood in de aderen... Geen enkel dier van bij de drie jaar kan het kloppen !

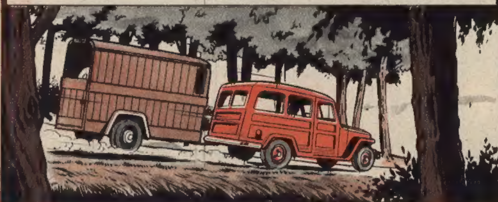

Je mag er van overtuigd zijn : die « Sultan II » zal de derby winnen ! Een prijs van 25.000 dollar !... Ik rekende er stellig op, dat onze « Tsaar » die zou wegkapen om onze financies wat te herstellen...

Ik weet niet wat wij deze maand zullen aanvangen om onze wissels te betalen...
Maar dan zijn wij bankroet, en geraken in de gevangenis !

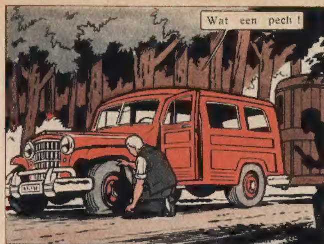

Ik heb een idee dat ons uit het slop kan halen... Zie je deze foto ?... Valt er je niets op ?
«Sultan» en «Tsaar»?

Ja... Deze twee dieren lijken op elkaar als twee druppels water ! Er is alleen een verschil in kleur en lengte van de staart !

Het zou er op aankomen « Sultan II » de derby te laten lopen onder de naam « Tsaar », en daarom...
Dat is een fijn plan, Maddern !... Je bent een schurk, maar een gewiekste kerel !

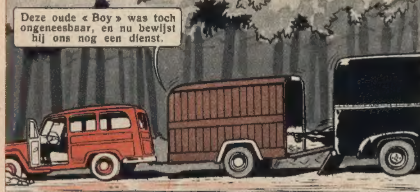

Acht dagen later komt de paardentransportwagen van Cavendish met « Sultan II », die een nieuwe overwinning heeft behaald naar zijn stal teruggereden door een eenzame laan...

Mik naar de banden, en schiet er niet naast !

Wat een pech !

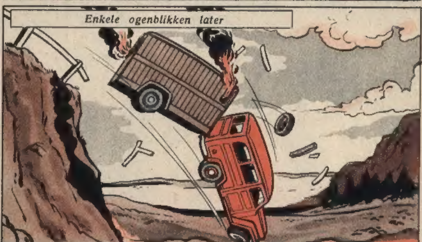

Behoedzaam sluipt Maddern naar de chauffeur, en slaat hem neer.
Die zal voor een tijdje zwijgen ! Wij mogen geen minuut verliezen...

Snel ! Rijd jij onze wagen tegen deze, en breng de takel aan terwijl ik « Sultan » uit de kar haal.

Met behulp van de takel sleuren de bandieten het kreng van een ander paard, dat diezelfde morgen werd gedood, in het karretje van Cavendish.
Deze oude « Boy » was toch ongeneesbaar, en nu bewijst hij ons nog een dienst.

Wij mogen niet zuinig zijn met de benzine. Er mag absoluut niets overblijven van deze wagen en zijn inhoud...

En nu de rem los gezet, en laat hem dan maar rijden...

Enkele ogenblikken later

De wagen en het karretje storten in een ravijn en gaan er in vlammen op.

Het brandt als een strovuur ! Alles zal goed verkoold zijn, en niemand zal vermoeden dat deze arme « Boy » niet « Sultan II » was...

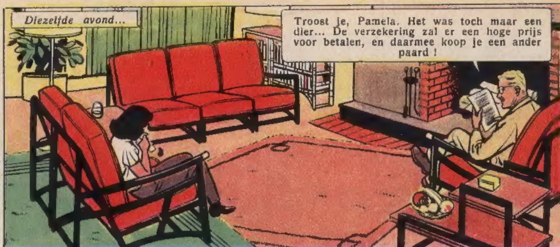

Wij mogen hier niet treuzelen, want wij moeten « Sultan » nu nog onherkenbaar maken.

Een half uur later.
Wat mag Jack toch uitrichten ?...Hij moest reeds lang thuis zijn ! Ik zal zelf eens gaan zien !

Miss Pamela! Wat een vreselijk ongeluk! Ik was uitgestegen om een andere band op te zetten...

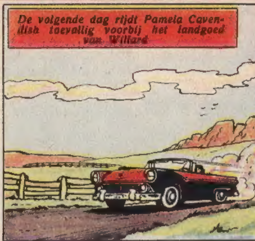

Maar de rem moet losgeraakt zijn, en ik werd neergeslagen door de deur. De wagen en het karretje zijn van de helling gereden en in brand geschoten !...

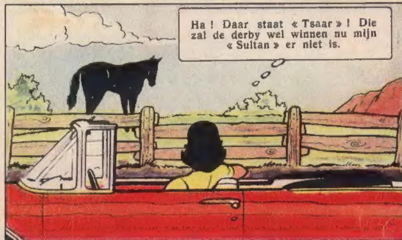

Dat is vreselijk... Mijn arme « Sultan » ! Ik hield er zóveel van !... En wat een droevig einde...

Diezelfde avond...
Troost je, Pamela. Het was toch maar een dier... De verzekering zal er een hoge prijs voor betalen, en daarmee koop je een ander paard !

Intussen...
Het duurt lang, maar ik wil verzorgd werk!

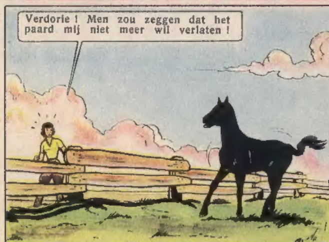

Ziezo... En blijf maar koest, « Sultan » ! Van nu af heet je « Tsaar » !
Zelfs zijn vader zou hem niet meer herkennen!

De volgende dag rijdt Pamela Cavendish toevallig voorbij het landgoed van Willard

Ha ! Daar staat « Tsaar » ! Die zal de derby wel winnen nu mijn « Sultan » er niet is.

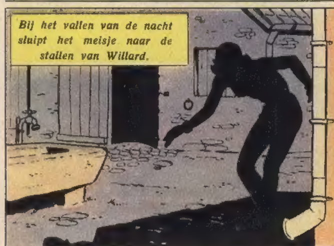

Zonder de minste aarzeling nadert het zwarte paard de afsluiting...
Wel, je bent zo vriendelijk voor een onbekende...

Dat is toch eigenaardig... Dat kleine lidteken tussen de ogen... « Sultan » had daar ook een lidteken... Hij had zich eens gekwetst met een emmer... Dat is toch wel een eigenaardig toeval !

Verdorie ! Men zou zeggen dat het paard mij niet meer wil verlaten !

« Sultan » ! « Sultan » ! Het luistert naar die naam !... Maar zou het dan toch waar zijn ?

Dat is toch niet mogelijk ! Alvorens vader en de politie te verwittigen, wil ik eerst zelf een onderzoekje instellen !

Bij het vallen van de nacht sluipt het meisje naar de stallen van Willard.

Ha ! Hier staat de echte « Tsaar », en die heeft géén lidteken tussen de ogen. Ho ! Daar komt iemand...

Onze « Tsaar » moet zo vlug mogelijk verdwijnen. Indien iemand achterdocht mocht krijgen...

Stel je maar gerust, baas ! Binnen enkele uren zal « Tsaar » goed verborgen zijn, en ver van hier !

O.K. Nu ga ik slapen. Zorg maar dat je zondag terug bent om de overwinning van onze kleuren mee te maken.

Maar een verkeerde beweging van Pamela doet Willar's handlanger opkijken...

Er zit hier iemand verborgen...

Handen omhoog! Wie je ook bent, kom te voorschijn, of ik schiet...

En ik ben er nochtans zeker van, dat ik iets gehoord heb. Laat ons even rondkijken.

Het is hier zo donker als in een schouw. Ik ga de lichten aansteken...

Vervloekt ! Die lamp wil niet branden...

BANG

?!?

Kom te voorschijn, of anders...

En nu een kleine sprong...

!?!

Ziezo ! Die is buiten gevecht ! Maar... Daar komt de andere weer opdagen...

Maddern!... Maddern!... Wat gebeurt er ? Waarom heb je geschoten ?

Je rol is afgelopen, Willard! De politie en de jockeyklub zullen zich sterk interesseren voor deze zaak...

De volgende zondag behaalt « Sultan II » een schitterende overwinning in de derby van Newport.

Gelukkig meisje...

Dat zal ik maar pas zijn, wanneer « Sultan » weer zijn natuurlijke kleur zal hebben... Het paard is zoals ik, het gaat liefst in het wit gekleed !...

Volgende week : TORGHA REDT ZIJN STAM.

ONDER ONS VERMA

IK HEB SCHRIK!

VORIGE week kreeg ik van een trouw lezer een lange, vriendelijke brief, maar in elk paragraaf kwamen ten minste één keer, deze drie woorden voor :

« Ik heb schrik. »

« Het is zondag. Eindelijk ben ik er toe gekomen u een briefje te schrijven, mijn beste Kuifje. Het valt mij steeds moeilijk brieven te schrijven, want wanneer ik er moet aan beginnen heb ik steeds schrik. Ik denk dan immer weer : « Zal ik geen fouten schrijven ? Zal ik niet te vrijpostig zijn ? enz... en het kost mij ook moeite om mij aan het schrijven te zetten, want dat vraagt heel wat inspanning. Mijn leraar heeft mij reeds gezegd, dat ik alleen maar dat doe wat ik graag doe... »

Inderdaad, je leraar moet gelijk hebben, heb ik aan mijn korrespondent geschreven, want uit je brief blijkt een groot gebrek aan zelfvertrouwen.

De « schrik » die je telkens tegenhoudt om om het even wat te ondernemen, moet je van je afwerpen als een mantel, die te zwaar weegt, en je belet normaal te gaan en te lopen.

Wat een ander kan, kan jij ook. Wees daar maar van overtuigd, heb ik hem geschreven. Iedereen aarzelt op een bepaald ogenblik om een bepaalde daad te stellen, die nochtans nuttig en noodzakelijk is. Wie de moed vindt om onmiddellijk die aarzeling te overwinnen, en zijn plicht te doen, zal het ver brengen in het leven.

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Brigitte Brutijn, Leo de Bethunelaan, 63, Aalst (O.-Vlaand.), zou graag korresponderen met een meisje van 14 à 15 jaar, liefst een leerling van een Rijksmiddelbare school.

Jacqueline Rycx, Madridstraat, 10, Oostende, zou graag willen kennismaken met een meisje uit Duitsland (Rijnland) of Oostenrijk (Wenen). Een Frans of een Spaans meisje zou ze ook graag als pennevriendin willen (ongeveer 17 jaar). Jacqueline houdt van muziek en reizen.

Paul De Cock, Steenweg op Ninove, 8, Halle, zou graag willen briefwisselen met jongens uit het buitenland.

Roland Masyn, Bilskestraat, 9, Brugge, zou allerlei punten en chromo's willen ruilen. Men schrijve hem rechtstreeks. Hij zal dan zijn voorstel overmaken aan zijn korrespondenten.

Godelieve van de Vijver, Albert Lienaertstraat, 24, Aalst, zou graag willen korresponderen met een Engels meisje van 15 à 16 jaar.

Jeannine Piëtte, Leopold Gillonlaan, 27, Kortrijk, is 14 jaar oud en verzamelt postzegels, houdt van ping-pong, en schaakt veel. Zij houdt ook van zwemmen en reizen. Jeannine zoekt een korrespondente. Men mag schrijven in het Nederlands, Frans of Engels.

Josine van Ruyskensvelde, Grondwetlaan, 39, Ganshoren, (Brussel), zou graag in het Nederlands of het Frans willen korresponderen met een meisje uit het buitenland van ongeveer 16 1/2 jaar.

M. H. De Wispelaere, Vlamingstraat, 10, Heist aan Zee, is 14 1/2 jaar en zou graag willen korresponderen met een meisje van 14 à 15 jaar in het Nederlands, Frans, Engels of Duits. Zij geeft de voorkeur aan een korrespondentievriendin uit het buitenland.

Coen Holtzappel, Den Haag, zoekt een korrespondent maar hij vergat ons zijn volledig adres mede te delen.

M.-L. Moesen; Steenweg op Tongeren, Hoeselt (Limburg), zou graag willen korresponderen met een meisje van 15 à 17 jaar in het Nederlands of in het Frans. Zij zelf is 15 en gaat naar de middelbare school van Bilzen.

Jan Visscher, Ambonstraat, 29, Meppel (Pr. Drente — Nederland), zou graag willen korresponderen met een jongen van zijn leeftijd (Jan is negen jaar), die zich interesseert voor sigarenbandjes.

Marc van Hoeteghem, Ridderstraat, 23, Dendermonde, zou graag willen briefwisselen met een jongen van 12 à 15 jaar in het Nederlands. Marc interesseert zich voor vliegtuigen en miniatuurschepen.

Marie-Rose Deylgat, Harelbekestraat, 91, Kuurne (Kortrijk), is 15 jaar oud en zou graag korresponderen met een meisje uit de Panne of omstreken.

John Amys, Gasmeterstraat, .., Knokke a/Zee, zou graag willen korresponderen met een buitenlandse jongen van 13 à 15 jaar oud, die zich interesseert voor de luchtvaart.

Harm Schultinga, St-Anthonie.. 204, Arnhem, zou graag willen korresponderen met een jongen uit Vlaanderen, Indonesia of de U.S.A., die zich interesseert voor postzegels en vliegtuigen.

EEN NIEUWE VOETBALKLUB TE ANDERLECHT

Albert Delbare, Paul Jansonlaan 39, Anderlecht, schrijft mij dat hij een nieuwe Kuifje's voetbalklub wil oprichten in zijn gemeente. Hij heeft reeds een klubhuis. Wie aansluiten wil bij deze klub mag eens gaan aanbellen bij Albert Delbare.

EEN KUIFJE'S TONEELKLUB TE BRUGGE

Jean-Jacques Versyp, Schrijversstraat, 15, Brugge, laat mij weten dat hij het besluit genomen heeft een klub op te richten voor Brugse jongens, die evenals hij graag aan toneel willen doen, en ook houden van zingen en fietsen. Jongens die belangstelling hebben voor deze nieuwe klub, worden verzocht zich 's zondags tussen 10 en 12, en 's donderdags tussen 13 en 13 u. 30 en na 5 uur, en ook 's zaterdags na 5 u. 30, bij Jean-Jacques Versyp aan te melden.

Alle Brugse jongens tussen 8 en 12 jaar zijn welkom !

KUIFJE'S KLUB BERCHEM

Simon van der Meulen van de Berchemse Kuifje's klub stuurt mij de resultaten van de jongste matchen die zijn klub heeft gespeeld tegen enkele vriendenklubs, nl. De Rode Duivels, Ganshoren en Groot-Bijgaarden. Ziehier deze uitslagen en de rangschikking :

Rode Duivels - K.K. Berch.	1-1
K.K. Berchem - Ganshoren .	6-4
Rode Duivels - K.K. Berchem	5-9
Ganshoren - K.K. Berchem .	0-5
Gr.-Bijgaarden - Rode Duiv.	5-9

Rangschikking :

K.K. Berchem .	4	3	0	1	21	10	7
Rode Duivels . .	3	1	1	1	15	15	3
Gr.-Bijgaarden .	1	0	1	0	5	11	0
Ganshoren . . .	2	0	2	0	4	11	0

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

POLITIEK

Jantje (6 jaar) vraagt :

— Papa, wat is de regering ?

— De regering... Wel... Dat is wat er aan het hoofd staat... wat bevelen uitdeelt... je moeder b.v.!

— En een kameraad, papa ?

— Een kameraad is iemand met wie men zich goed verstaat, iemand van wie men houdt, iemand die je helpt. Ik ben b.v. je kameraad.

— En de toekomst, papa ?

— De toekomst dat is wat nog moet komen, wat morgen groot zal zijn. Uw broertje b.v. !

's Avonds wordt Jantje in hetzelfde bed gestopt als zijn klein broertje. Maar klein broertje laat 's nachts wat vloeien in bed.

Jantje staat op en gaat aan papa vertellen :

— Kameraad, zeg eens aan de regering dat de toekomst in het water ligt !

(G. Roeyen, St-Amandsberg.)

IN HET GEKKENHUIS

DE direkteur van een gekkenhuis doet zijn dagelijkse wandeling en ziet een man, die een borstel achter zich aansleept.

De direkteur denkt : « Die arme man houdt die borstel voor een hond », en hij vraagt :

— Hoe gaat het met je hondje ?»

— Maar, meneer de direkteur, dat is geen hond, dat is een borstel!

De bestuurder stelt tevreden vast dat de man genezen is. Wanneer de gek achter een hoekje is, grinnikt hij naar de borstel en zegt:

— Bobbie, nu hebben we hem liggen, hé ! Hij denkt dat je een borstel bent !

(Huguette Wante, Gent.)

DE TEST VAN DE WEEK :
HEB JE EEN RIJKE VERBEELDING ?

SOMMIGE mensen hebben een zeer rijke verbeelding, anderen niet. De jeugd heeft gewoonlijk veel fantasie. Soms slaat ze wel eens op hol ! Normaal gesproken echter gebeurt dit niet, en het is heerlijk zijn verbeelding vrije loop te laten.

Deze test zal tonen of je verbeelding hebt of niet. Voor iedere JA krijg je een punt.

	Punten
1. Je bent uitgenodigd voor een gemaskerd bal. Heb je dadelijk enkele ideeën om je te verkleden ?	....
2. Je speelt graag toneel, maar je bezit geen toneeldekors en kostumes. Volstaat je verbeelding ?	....
3. Zit je uren voor een opstel, of heb je spoedig enkele knappe ideeën om je blad te vullen ?	....
4. Kan je een verhaal vertellen (b.v. een sprookje) dat je zelf hebt verzonnen ?	....
5. Je kent slechts een deel van de avonturen van de held. Kan je je de rest of het vervolg best indenken ?	....
6. Heb je zelf al wel eens een spel uitgevonden, een sport, een wijsje, een dans, enz... ? . . .	....
7. Kan je goed raden ? Een vriend zegt je « raad eens wat mij gisteren overkomen is toen ik ging zwemmen ? » Kan je nu twee of drie avonturen opsommen die hem zouden kunnen overkomen zijn ?	....
8. Je ouders beloofden om zes uur thuis te zijn. Zij hebben vertraging. Veronderstel je nu alle mogelijke dingen, zelfs de ergste ?	....
9. Een vriend neemt een beetje koel afscheid van je. Nadien verneem je dat hij zorgen heeft, maar intussen heb je reeds je hoofd gebroken over de vraag « Wat kan ik hem toch in de weg hebben gelegd ?	....
10. De held van het boek dat je leest staat voor een probleem. Gebeurt het nu, dat je niet meer verder leest en zelf het probleem voor de held tracht op te lossen ?	....
11. Zeg je soms « Indien ik dit had, zou ik dat doen » of « Indien ik die man was zou ik aldus handelen » ?	....
12. Denk je, dat iemand met een rijke verbeelding meer vreugden kent dan iemand zonder fantasie ?	....
Totaal . . .	....

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

TUSSEN KANNIBALEN

Hij : Wat eten we vandaag ?

Zij : Dat is een verrassing. Wacht maar af.

Hij : Goed. Maar is het iemand die ik ken ?

EERLIJK

Gast (tot de gastvrouw) : Ik verzeker u, mevrouw, dat ik niet dikwijls zo heerlijk eet als vandaag.

Kleine Frits : Wij ook niet, meneer !

NET OP TIJD !

Moeder : Pietje, hoe dikwijls moet ik u nog zeggen dat ge van die doos met lekkers moet afblijven.

Pietje : Dit is zeker de laatste keer, moeder, want de doos is leeg.

— Een telegram, mijnheer de markies.

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

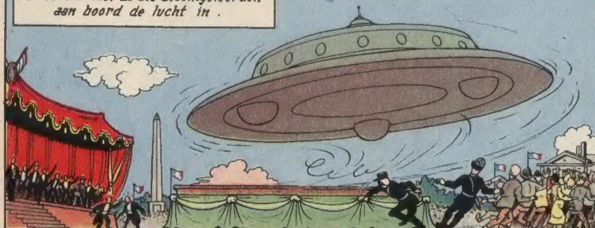

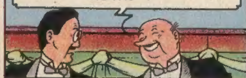

Dank zij Lambik werd de spion eindelijk achter slot en grendel gezet, en Parijs ontvangt de Marsbewoners geestdriftig. Enkele Franse atoomgeleerden stappen aan boord van de vliegende schotel, en plotseling stijgt deze laatste weer op...

VOOR HET PAASFEEST BEREIDEN WE JULLIE EEN MOOIE VERRASSING VOOR !

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

ATLETISME, GAANKOERSEN EN CROSS-COUNTRY

IEDEREEN weet dat men een onderscheid maakt in de sport tussen diegenen welke de sport uitoefenen als een beroep en er geld mee verdienen, dat zijn de beroepsspelers, **en diegenen die de sport slechts beoefenen als** liefhebbers **en om de sport zelf. Zij worden dus** niet **vergoed.**

De atletiek is heel beslist de sport welke het sportief ideaal het dichtst benaderd. De atleet-liefhebber mag geen geld aanvaarden. Indien hij dat wel doet, wordt hij uit de rangen van de liefhebbers geweerd.

DOMS John

ER zijn natuurlijk kompensaties voor deze kampioenen. Sommigen lopen voor een hesp, anderen voor een gouden chronometer. Toen de Argentijn Cabrera, tijdens de Olympische Spelen te Londen, de marathon won, kreeg hij van de toenmalige president van de Argentijnse republiek (Peron) een prachtige villa ten geschenke. Kwatongen beweerden dat dit dus « niet voor niets lopen » was ! Maar in ieder geval was het geen geld.

Je weet natuurlijk wat cross-country is. Het is een wedren dwars over het land, het land zoals het daar ligt. Dus niet over mooi gebaande wegen. Het is een sport die vooral in de winter wordt beoefend en veel inspanning vergt van de atleten, welke zich geroepen voelen om daaraan mee te doen.

★

BINNEN enkele dagen krijgen wij de cross der naties. Deze wedloop ging voor het eerst door in 1903. We hebben landgenoten, welke in deze wedloop naam verwierven : Doms in 1948 en Thys in 1950. Het is waarschijnlijk de overwinning van de Mechelaar Doms, welke de Belgen de beste herinnering naliet. Ze werd behaald in omstandigheden waaraan we even willen herinneren. Teoretisch hadden wij geen enkele kans om te winnen en tijdens het begin van de koers was de hoop op een Belgische overwinning zo mogelijk nog gedaald. Op zeshonderd meter van de eindstreep kwam er echter plotseling een rode trui te voorschijn, en er waren slechts twee ploegen die de rode trui droegen : de Belgische en die van het Land van Wales. Iedereen dacht natuurlijk dat het een Engelsman zou zijn ? Maar neen, het was een Belg, die het eerst over de meet kwam, en ook de tweede was een landgenoot ! Naar het schijnt viel de president van de Belgische atletiekbond toen in zwijm van geluk ...

TE Newport in het land van Wales moest de cross der naties doorgaan, en het had sedert weken en weken geregend. Met enkele vrienden ging ik naar de plaats waar de renners zouden starten. Het was vreselijk ! Op enkele plaatsen zakten de ongelukkige atleten tot aan de knieën in het slijk. Men had van ver de indruk dat ze niet liepen, maar zwommen ! Na afloop van de wedren, liepen wij naar de overwinnaars toe en wilden hen, zoals het gebruikelijk is, enkele vragen stellen. Dat bekwam enkele van mijn vrienden zeer slecht. Ook zij zakten in het slijk. Ze wilden hun voeten er natuurlijk uittrekken en dat gelukte... maar zonder hun schoenen ! Zij zijn dan op hun sokken terug naar de tribunes gelopen... Die avond stapten er voor een schoenwinkel te Newport twee Belgische gentlemen uit een taxi. Ze keken eens links en ze keken eens rechts om te zien of er niet te veel volk op straat stond, en glipten dan op hun kousen vlug de winkel in...

LUC VARENNE ANTWOORDT :

MICHEL HOGGE. — Het zijn de Engelsen die het vaderschap opeisen voor de voetbal, zoals men deze sport sedert 1848 speelt.

IRMA JENSSEN, Etterbeek. — Schrijf naar de Belgische liga voor atletisme, rue Marché-aux-Herbes, 61. De liga zal voor jou bij Roger Moens tussenkomen.

FRANCIS SCHOLTES. — Mijn indrukken over de match Standard-Anderlecht ? Dat is al oud nieuws. De beste heeft gewonnen !

FRANCIS DEWEZ. — België was nooit wereldkampioen voor voetbal. België was echter Olympisch kampioen in 1920.

Luc Varenne

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

WAT HEEL GRIEKENLAND ZONG

WANNEER je de radio aanzet hoor je heel vaak wijsjes, die idereen kent en meeneuriet. Eens is het « Noordzeestrand », dan « Limelight », « De vissers van Capri » of wat weet ik meer. Ten tijde van de oude Grieken was het niet anders. Er bestonden modedeuntjes, al gaat het dan ook niet op de hunne met de onze te vergelijken. Twee waren er te dien tijde zeer beroemd. Ze tellen ieder een duizendtal verzen en ze heten de Ilias en de Odyssea. De Grieken waren er dol op maar wat zouden ze grote ogen hebben opgezet, indien men hen toen in het oor had gefluisterd, dat men die liederen twee duizend jaar later nog iedere dag aan duizenden kinderen zou leren...

1. — DE BLINDE DICHTER

MEN weet niet met zekerheid of hij geboren werd te Smyrna in Klein Azië, of op Cheos, een van de eilanden in de Egese zee. Trouwens, niet minder dan zeven plaatsen strijden om de eer de geboorteplaats te zijn van deze dichter. Hij heette Homerus en was naar het schijnt blind. Zeker is, dat hij een heel groot en onsterfelijk dichter was. Hij zong en begeleidde zichzelf op de lier. Er waren dichters welke zijn voorbeeld volgden, en zingend van stad tot stad trokken. In de liederen van Homerus is er sprake over de eerste inwoners van zijn land. Een vreemde geschiedenis. In het noorden van Klein Azië was er een stad, Ilion, ook Troje geheten.

DE koning van Troje, Priamos, had volgens de sage vijftig dochters en vijftig zonen, onder wie Hektor en Pâris. Deze laatste was op zekere dag in Sparta en zag er koningin Helena, vrouw van koning Menelaos. Hij ontvoerde haar om met haar in Troje te huwen. Om Menelaos te wreken grepen al de Griekse koningen naar de wapens: Agamemnon, koning van Mykene, Achiles, de twee Ajaxen, de wijze Nestor, de listige Ulysse, enz. Zij scheepten in op 1.100 schepen en zeilden naar Troje. Zij belegerden tien jaar lang de stad...

3. — DE WOEDE VAN ACHILLES

BOVENDIEN twistten de kleine koningen onder mekaar! Op zekere dag was Achilles « met de lichte voet » boos op Agamemnon, en trok zich terug onder zijn tent. De Trojanen maakten hiervan gebruik om een uitval te wagen en Hektor doodde hierbij Patroklos, vriend van Achilles. Deze was zo verontwaardigd over de dood van zijn vriend dat hij de strijd hernam en Hektor doodde. Hij bond het lijk van Hektor aan zijn zegewagen en reed zo onder de muren van de stad. Dat is het eerste gedicht van Homerus, de « Ilias ».

4. — HET PAARD VAN TROJE

DAAR Troje oninneembaar bleek, namen de Grieken hun toevlucht tot een list. Die list was zoals je weet het Trojaanse paard. De Grieken deden alsof zij het beleg staakten, trokken zich terug, maar lieten op het slagveld een enorm houten paard achter. De Trojanen sleurden dit paard binnen de stadsmuren. 's nachts ging de buik van het paard open en de Griekse soldaten, daarin verborgen, kwamen te voorschijn en openden de stadspoorten. Troje werd in brand gestoken. De helden moesten nu nog terugkeren naar hun vaderland...

DIE terugkeer was zeer bewogen, vooral die van Ulysse of Odysseus. Zijn vrouw, de trouwe Penelope, wachtte in Itaka reeds zo lang op hem. Om de tijd te doden weefde zij overdag een wandtapijt en 's avonds maakte ze alles terug los wat zij in de dag had geweven. Telemachus werd ongeduldig en ging op zoek naar zijn vader. Dit wordt bezongen in het tweede gedicht: de « Odyssea ».

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN ALEX

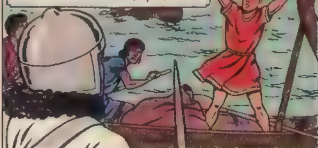
TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES MARTIN

De soldaten van Arbaces hebben Alex en zijn vrienden omsingeld...

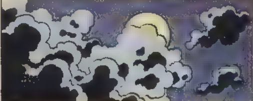

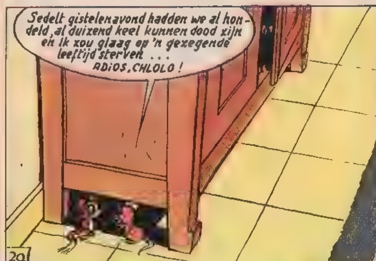

(1) Zie "Het Vervloekte Eiland".

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

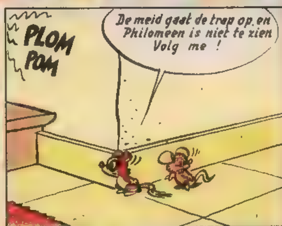

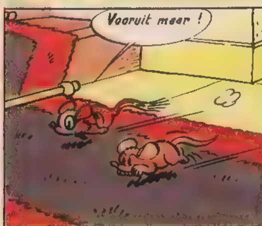

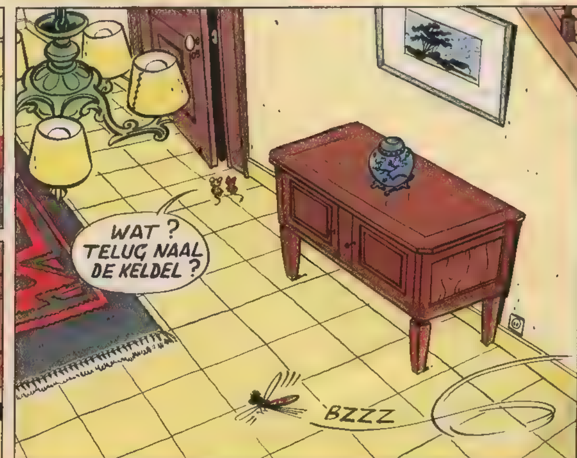

(Wordt voortgezet.)

SKILOPEN

ZO OUD ALS DE SNEEUW EN DE MENS, IS ALS SPORT NOG PIEPJONG

★ ★ ★

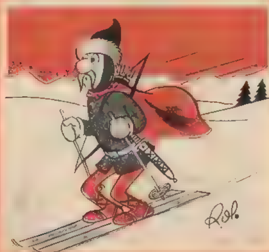
Skilopen over vlak terrein is een mooie en zeer atletische sport. De ski's moeten lang en fijn zijn, de skistokken heel lang om met de nodige kracht af te zetten en te duwen.

DE skisport is een van de mooiste, sierlijkste en gezondste sporten ter wereld. Wie op ski's van de bergen glijdt, voelt zich zo licht, zo beweeglijk en vlug als een vogel. Te midden van het betoverende sneeuwlandschap over berg en dal glijden, zonder motor en zonder geluid, met een snelheid van 80 à 100 km per uur is heerlijk. Je kan natuurlijk armen en benen breken, maar schakelen we die mogelijkheid thans even uit. De skisport is fel in de mode en is als dusdanig nog maar pas twee en dertig jaar oud. Als doodgewoon middel om snel en zonder moeite over de sneeuw te raken, is het skilopen zo oud als de eerste mens, die zich een weg moest banen over een land dat diep onder de sneeuw lag...

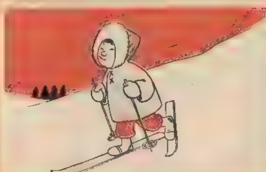
VIJF DUIZEND JAAR GELEDEN

IN grotten ontdekte men tekeningen die vijf duizend jaar oud zijn en waarop men mensen op ski's kan bewonderen. De ski's, waarop de bewoners van de noordelijke landen, lang, lang, voor onze tijdrekening liepen, waren uit kleine bomen gehakt en ongeveer tweemaal korter en tweemaal breder dan de moderne ski's. Men heeft echter oeroude ski's gevonden die drie meter lang, en anderen die zowel achteraan als vooraan gekromd zijn. Misschien was het slechts een kwestie van smaak of gewoonte, maar zeer waarschijnlijk speelde de aard en de diepte van de sneeuwlaag een rol. De eigenaardigste ski's zijn nog steeds die van de Laplanders. Men duwt met de ene ski, een korte, en glijdt op de andere, een lange. Wie nooit evenwichtsoefeningen deed, hoeft er niet aan te beginnen!

Het is wel onnodig te vertellen dat de ski's een zeer belangrijke plaats innemen in het leven van de Skandinaviërs en de Finnen. Lees maar eens een boek van 'n Noors schrijver en je zal spoedig vaststellen, dat het leven in het Hoge Noorden niet mogelijk is zonder ski's. Moesten de Middeleeuwse ridders van onze streken knappe ruiters zijn, in Skandinavië waren vlugge skilopers geweest!

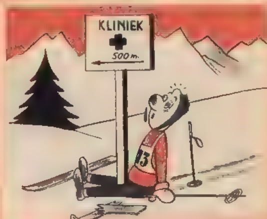

De sterkte en de soepelheid van de vroegere ski's mag men niet vergelijken met zo'n modern paar latten dat iedere beginneling zich thans kan aanschaffen. Schoen en ski pasten niet bij elkaar zoals nu. De primitiefste « skibinding » is een doodgewoon leren hengsel, de moderne « skibinding » verbindt schoen en ski op volmaakte wijze en is voorzien van een « Backen », een stalen greep, die de neus zijwaarts omklemt. Verder is er ook een neus- en hakriem met gespen en een metalen plaat, waarop de voet rust.

TWIST TUSSEN DE OUDEN EN DE MODERNEN

NOREN en Zweden hadden wel graag het monopolie van het knap en snel skilopen behouden, maar dat is hen niet gelukt. Er waren te veel liefhebbers in de andere Europese landen die er wensten een sport van te maken, een sport waarvoor men nationale en internationale competities zou inrichten en die, tijdens de Olympiade, tussen de beste beoefenaars zou betwist worden.

De éérste internationale skiwedstrijd had plaats te Chamonix in 1924 en bestond uit vier proeven. Ze werden alle vier gewonnen door de Noren. Sedertdien werden de proeven voor de Olympische Spelen talrijker en het interesse van het publiek voor de skisport ging in stijgende lijn.

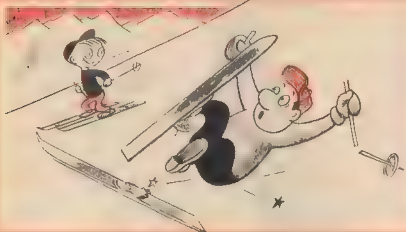
Er is intussen zowat een rivaliteit ontstaan tussen de Noorse ski, of de ski op alle terrein, doch vooral op de vlakte, en de Alpen, of dalende ski. Deze laatste metode wordt gebruikt en vinnig verdedigd door de Oostenrijkers, Zwitsers en Engelsen. Zij speelden het klaar dat de slalom en de dalende ski in 1931 op het programma van de internationale wedstrijden stond, naast

de Noorse ski en de sprong, waarin de Noren in die tijd onklopbaar waren. Later moesten ze soms de duimen leggen voor de Finnen en de Russen.

De Noorse ski is atletischer, de andere is spektakulair en vergt een grote lenigheid.

TECHNIEK EN METODE

De techniek van het skilopen wijzigt voortdurend. Men wil steeds vlugger glijden, beter draaien, makkelijker en korter stoppen. De massieve planken uit essenhout en Hickory werden vervangen

door soepele ski's uit fijne aan elkaar gekleefde houten latten, overtrokken met een materiaal uit plastiek dat de weerstand verhoogt en de ski's glad houden. Men hoeft de ski's dus niet meer in de wrijven met een speciale vetsoort.

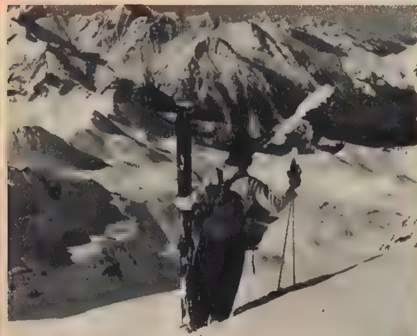
Er zijn thans ook ski's uit aluminium die vanzelfsprekend zeer licht zijn. De nieuwste ski's in hout kan men lang of kort maken, al naar gelang de aard van de sneeuw.

Moderne ski's zijn uitgerust met kleine stalen latjes aan weerszijden en over heel de lengte van de zool, wat het mogelijk maakt zelfs op hard bevroren sneeuw te skiën.

Ski's voor volwassenen zijn twee à twee meter twintig lang. Twee jaar geleden waren de korte ski's (gemiddeld 1,50 m) in de mode, maar ze verliezen terrein, alhoewel korte ski's makkelijker zijn voor beginnelingen. Ski's voor vlak terrein zijn langer en smaller dan de anderen.

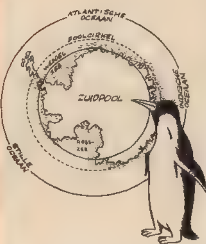
Bij de ski's horen natuurlijk de skistokken. Ze zijn licht, reiken tot aan de borsthoogte. Aan de knop is er een polsriem bevestigd en onderaan een « sneeuwkrans » met stalen punt.

Ik ben er van overtuigd dat jullie nu dromen van een vakantie in de besneeuwde bergen en ik wens ze jullie van harte toe. Pas op, volg de raad van de skileraar naar de letter op, trek er niet alleen op uit en leer vooral... goed te vallen. Ja, het schijnt dat al de knappe skilopers, die pijlsnel de helling afglijden en met een fraaie boog stoppen, eerst en vooral leerden hoe ze konden vallen zonder zich te bezeren !

HET ZESDE KONTINENT

TWAALF NATIES ZOEKEN WIE ZAL VINDEN ?

ONZE aardbol heeft vijf kontinenten maar sedert eeuwen gelooft men dat er een zesde moet zijn dat om de Zuidpool ligt. Zeelui, door de storm uit de koers geslagen, vertelden soms over het geheimzinnig land dat ze van ver hadden gezien, een land waar geen mensen of dieren woonden en niet eens een grasssprietje groeide; een land waar niets was dan sneeuw en ijs. Kapitein Cook vond dat ijsland om de Zuidpool in 1774. Hij stapte er echter niet aan wal, daar hij er van overtuigd was dat er niets te ontdekken viel. In zijn logboek schreef hij : Dit land is vervloekt om nooit een zonnestraal te krijgen. Het is voor eeuwig onder sneeuw en ijs bedolven. Wellicht schrikte het verslag van Cook de ontdekkingreizigers af, want het duurde tot in 1841 alvorens iemand voet zette op dat onbekende ijsland. Het was Ross die op een klein vooruitgeschoven eiland de Engelse vlag plantte Voor de komische noot zorgden de pingoeins : zij gingen zo te keer en hakten er zo woedend met hun snavel op los dat Ross ijlings de vlucht nam. Hij ontdekte echter te midden van dat ijs twee vulkanen. Onder die barre, witte woestenij zat er dus vuur... Hij zag ook een geweldige ijsmuur van 60 tot 200 meter hoog. Honderdzestig km ver voer hij er met zijn schip langs, en vond nergens een ingang, nergens een barst in die gladde, witte wand. In 1910 probeerde Shackleton de Zuidpool te bereiken maar slaagde er niet in. Het was de Noor Amundsen die op 14 december 1911 aan de Zuidpool stond en er trots de Noorse vlag hees. Walter Scott, die samen met enkele vrienden voor het zelfde doel was vertrokken, vond de dood in het ijs. Pas vele maanden nadien vond men de doden van de Scott-expeditie. Men hakte voor hen een graf in het eeuwige ijs en bracht hun foto's, dagboeken en aantekeningen mee naar de bewoonde wereld. Bij de vondst van Scott waren er zestien stenen met de afdruk van tropische planten. Een bewijs dus dat er daar eens een vruchtbaar land was geweest waarover een zonnige hemel koepelde..

THANS willen twaalf naties — Belgie, Australie, Argentinie, Engeland, Frankrijk, Noorwegen, Rusland, Japan, de Ver. Staten, Nieuw Zeeland, Zuid Afrika en Chili — een gekoncentreerde aanval wagen op dat barre witte ijsland om de Zuidpool, op dat ZESDE KONTINENT. Een aantal expedities met de meest moderne hulpmiddelen uitgerust zijn reeds op weg. Vooral de metereologen verwachten veel van deze grootscheepse aanval. De Zuidpool is nl. hun « boeman ».

Maar, het gaat *vooral* om de mineralen die onder het ijs zouden zitten. Men rekent er stellig op uraniumlagen te vinden en meteen wordt het begrijpelijk waarom er zoveel belangstelling is voor dat ijskontinent. Uranium immers is het goud van de twintigste eeuw!

Hilary maakt deel uit van de Engelse ploeg en de Amerikaanse staat onder leiding van de beroemde poolvorser admiraal Byrd. Deze laatste doopte de expeditie « *Operation Deepfreeze* » en heeft 'n gedemonteerde bioscoop met vierhonderd vijftig zitplaatsen meegenomen om voor verstrooiing te zorgen.

DE HELDENDOOD VAN CLUB-FOOT

EEN VERHAAL DOOR JO POLLART GEILLLUSTREERD DOOR DINO ATTANASIO

De maan rees over de brousse, en de dragers, moe van een lange dagtaak sliepen in. De wilde dieren, die men de vorige dagen had gevangen en in kooien opgesloten waren, kreunden, huilden en schreeuwden om de verloren vrijheid. Hun kreten mengden zich met al de geruchten eigen aan de Afrikaanse nachten.

Op zijn veldbed droomde Larson van zijn terugreis naar Europa. Hij was blij spoedig zijn vaderland terug te zien. Het werd kouder. Hij huiverde en trok het deken hoger op... In de verte brulde er plotseling een leeuw. Een bende jakhalzen op zoek naar buit jankte. Wat dichter bij huilde een goba (1), en even nadien was het een hyena, die spottend lachte. Langzamerhand stierven al die geruchten voor Larson weg. Hij sliep.

Het was toen dat men plotseling ver over de brousse de tamtam hoorde roffelen. Dof, hardnekkig, geritmeerd, obsederend klonk de tamtam in de nacht, en het duurde niet lang of iedereen was wakker en luisterde aandachtig.

Plotseling liep er een naam van mond tot mond. Het was een naam die iedereen kende, en mijlen en mijlen in de ronde van Lubumbachi tot aan de grote bocht, die de Kongostroom maakte, gevreesd was.

— Club-Foot !... Club-Foot !

Slechts eens in zijn leven had Larson Club-Foot gezien, en dan nog van op zeer grote afstand. Het was een enorme olifant, een olifant veel groter dan om het even welke men in Afrika ontmoeten kan, een olifant die naar de inboorlingen beweerden heel wat misdaden op zijn kerfstok zou hebben.

Allerlei legenden waren er om Club-Foot geweven. Men vertelde ze 's avonds bij het flakkerend licht van het kampvuur. De

(1) Katuil.

Bongochef had eens aan Larson gezegd :

— Club-Foot is zo oud als de wereld. Mijn vader kende hem, en de vader van mijn vader ook, en al mijn voorvaders hebben hem gekend. Vroeger noemde men hem Pegaba, de doder, en het is een Engelsman, die het dier aan de voet had gekwetst, die hem de naam Club-Foot gaf. Je bent een knap jager, de beste blanke jager die ik ken, had de Bongochef er aan toegevoegd. Misschien kan je Club-Foot op zekere dag neerleggen.

Terwijl Larson over dit alles nadacht, roffelde de tamtam onafgebroken over de brousse. De jager laadde zijn express Holland-Holland 475, en riep in de richting van Mussongolo :

— Kapita, neem de 45-70 (2), en ga met mij mee. Zeg aan de dragers dat zij hier blijven en kunnen uitrusten tot wij weerkomen.

Mussongolo deed wat hem gezegd werd, en hoorde zijn baas iets tussen de tanden brommen, dat zo veel kon zijn als :

— Ditmaal leg ik hem neer !

Ze vertrokken dadelijk, en marsjeerden heel de nacht. Toen de zon aan de horizon verscheen waren ze vlak bij de grens van de Beneden Kaele, het land van de moerassen. De brousse had plotseling plaats gemaakt voor een uitgestrekte vlakte, en op minder dan twintig meter voor hen verscheen Club-Foot, het legendarisch monster. Hij keek de kant van jagers uit, spitste de oren en strekte de slurf. Larson zag zijn twee reusachtige, ivoren slagtanden, die zwart zagen van ouderdom. De poten van de reus geleken op zuilen. Wat echter het meest opviel in de olifant was de sluwe boosaardige blik uit de kleine ogen. Twee kogels troffen de olifant op het voorhoofd. Hij deed alsof hij dit niet eens gewaar werd, maar stormde in de richting van zijn vijanden.

Larson en Mussongolo hadden de tijd niet hun geweren te herladen. Het beste ware de wijk te nemen. De reus naderde... Nog tien meter... Nog vijf meter... Slechts een mirakel kon hen nu nog redden !...

De reus stak zijn slurf op, en met die geweldige sterke slurf zou hij zijn aanranders van de grond kunnen opnemen en in de lucht slingeren als marionetten. Op hetzelfde ogenblik hoorden ze vlakbij een olifant trompetten. Het was een olifant die in gevaar verkeerde.

Dat kon ieder jager en ieder geoefend oor duidelijk waarnemen, en het was dank zij dat hulpgeroep dat Larson en Mussongolo niet moesten afrekenen met de kracht van Club-Foot...

Deze laatste was inderdaad blijven staan, had zich omgedraaid en was achter het struikgewas verdwenen. Larson had de dood van dichtbij gezien, maar dat kon hem van het doel dat hij zich had gesteld niet afhouden.

— Dat dier is zijn gewicht in goud waard !

Mussongolo haalde de schouders op.

— Je moet de duivel niet uitdagen, Blanke ! Ik weet wel dat je graag de slagtanden van Club-Foot zou meenemen, maar je hebt wel gezien dat zijn hoofd weerstand kan bieden aan twee kogels van zwaar kaliber. Niemand kan tegen Club-Foot iets doen, jij niet en ik ook niet !

— Wat jammer dat hij vlak voor ons stond. Indien ik op zijn oor had kunnen mikken, zou hij thans dood zijn, geloof me vrij ! Maar uitgesteld is niet verloren. Kom, wij volgen zijn spoor...

— Club-Foot is sterker, Blanke. Dring niet aan ! Laat ons terugkeren...

Deze woorden waren beter niet uitgesproken geweest, want Larson zette de tanden op elkaar, streek zijn baard glad, zette zijn wapen tegen de heup, de vinger aan de trekker en sloop langzaam door de struiken. Mussongolo volgde hem glimlachend.

Het spoor van Club-Foot was makkelijk te volgen. Niet lang nadien trouwens vonden ze het dier zelf op een open plek, en wat ze toen zagen zullen ze van heel hun leven niet vergeten. Tijdens hun avontuurlijk bestaan hadden Larson en Mussongolo nooit zo'n fantastisch schouwspel gezien...

Op tweehonderd meter van hen was een wijfjesolifant tot aan haar buik in het slijk gezakt. Op de rand, waar de grond nog vast was, stond Club-Foot. Voetje voor voetje kwam hij vooruit, sloeg zijn lange slurf uit naar de olifant in nood, en deze laatste deed hetzelfde. De twee trompen wonden zich om elkaar en Club-Foot trok als een locomotief.

De jagers stonden roerloos. Zij vergaten dat zij zo lang gemarsjeerd hadden om Club-Foot neer te leggen, ze vergaten alles. Zij keken toe. Heel langzaam, centimeter na centimeter haalde de reus zijn gezellin uit het slijk. Dat duurde heel lang. Misschien wel twee uur, maar eindelijk was het toch zo ver dat de wijfjesolifant op vaste grond stond. Club-Foot trok haar nog een eindje mee. Dan wankelde hij van links naar rechts, en stortte op de grond neer. Heel lang bleef de wijfjesolifant bij Club-Foot staan en trompette luid en klagend. Het was reeds donker toen ze begreep dat alle hoop vervlogen was en heel droevig, met hangende slurf, liep ze toen langzaam in de richting van de brousse.

Toen de wijfjesolifant nog slechts een kleine zwarte stip aan de einder vormde, hadden Larson en Mussongolo de moed om de reus te naderen. Hij was reeds stijf en koud, en er kleefde wat gestold bloed aan zijn lippen. De twee kogels en de krachtinspanning, die hij nadien had geleverd waren te veel geweest en hadden hem neergeveld.

— Er moet iets in zijn borst gebroken zijn ! zei Mussongolo.

— Ja, dat moet wel zijn ! antwoordde Larson. In het hart van ieder wezen, hoe boosaardig en wreed ook, blijft er toch iets schoons over. Ik wou de huid van Club-Foot, maar het is Club-Foot die mij een les heeft gegeven...

Toen Mussongolo de enorme ivoren slagtanden wou afzagen, hield Larson hem tegen.

— Laat dat... Club-Foot heeft waarachtig niet verdiend dat wij hem die schande aandoen !

---

(2) 45-70, kaliber 11

F A T I M A

Dit zijn vader en moeder Marto, twee eenvoudige Portugese mensen.

ER is maar één dorpje in Portugal dat in heel de kristenheid bekend is. Dat dorpje draagt een Arabische meisjesnaam : Fatima.

Waarom is dat dorpje nu eenmaal wereldberoemd ? Omdat O.-L.-Vrouw er tijdens de eerste wereldoorlog (1917) verschillende malen is verschenen om een vredesboodschap te brengen aan de mensen. Om deze boodschap in ontvangst te nemen had Zij drie kinderen uitgekozen : Francisco, Lucia en Yacintha. Drie eenvoudige, kleine boerenkinderen. Twee van hen hebben de Hemelse Moeder kort daarop in het Rijk van Haar Zoon vervoegd. Lucia leeft nog. Maar ze verblijft in een slotklooster.

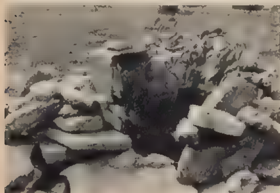
Van al de personen die de gebeurtenissen van dichtbij hebben beleefd, troffen we in het dorp alleen nog de ouders aan van Francisco en Yacintha. De mensen zijn nu stokoud geworden. De moeder is zelfs verlamd. Liefdevol duwt haar echtgenoot haar in een karretje naar de kerk en op bezoek bij de verwanten en buren.

Wat er ons te Fatima speciaal opviel, was het feit dat naast de heerlijke katedraal in witte steen, die voor de gelovigen gebouwd werd op de hoogvlakte waar O.-L.-Vrouw verscheen, de andere plaatsen die door de bedevaarders worden bezocht o.a. de huizen van de kinderen, onaangeroerd zijn gebleven.

Men kan o.a. nog het armzalige, maar kraaknette slaapkamertje zien van de Marto-kinderen.

In de buurt van Fatima verrezen tijdens de laatste decennia verschillende kloosters die bevolkt zijn met kloosterlingen uit alle landen die zich aan de eredienst van O.-L.-Vrouw hebben gewijd. We troffen onder hen verschillende landgenoten aan die ons hartelijk verwelkomden.

Op de muren van het kapelletje dat zich op een van de verschijningsplaatsen bevindt, namelijk in het midden van het grote plein voor de katedraal, komen talrijke marmeren platen voor die in het Nederlands, Frans, Engels, Duits, Spaans, Portugees en andere talen die we niet onmiddellijk kunnen thuis brengen, O.-L.-Vrouw danken voor bekomen gunsten en genezingen. Deze platen zijn een van de vele getuigenissen dat het klein en zeer eenvoudig gebleven dorpje Fatima een van de centra is geworden van de Kristenheid.

Dit is het ontroerend schone herderskapeltje dat men aantreft in een olijfbomenveld.

Dit is de katedraal van Fatima, een stenen getuigenis van vroom Europees geloof.

VIS, VIS, LANGE VIS

EEN lustig spelletje dat klein en groot amuseert en je geen duit kost.

Je neemt een platte, 6 à 7 cm diep kartonnen doos en, in het deksel van die doos, maak je met een scherp pennemes of een scheermesje (pas op voor je handen) twaalf gleuven van vijf centimeter lang en een paar millimeter breed. (zie tek. 1.)

Op een stevig karton teken je nu twaalf visjes die allemaal tien centimeter lang zijn en waarvan het breedste gedeelte 4 centi-

meter meet. Je kleurt de visjes allemaal met dezelfde kleur, bv. helrood en je tekent met Chinese inkt een nummer van 1 tot 12 op hun rug. Nu boor je nog een gaatje in hun neus en klaar is de zaak. (Kijk naar tek. 2.)

Nu steek je de visjes met de staart naar beneden en de kop naar omhoog in de gleuven en wel zodanig dat de kop er een beetje

uitsteekt. (Zie tek. 3.)

Aan een paar stokjes knoop je een fijne koord of draad met onderaan een speld als haakje ombogen. Dat zijn de hengelroeden. (Kijk tek. 4 en 5.)

En dan hengelen maar !

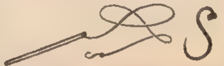
Je hebt natuurlijk begrepen dat je de haak

door het gaatje in de neus van de vis moet krijgen en er hem moet uittrekken.

Het cijfer op de rug van de vis, geeft dan meteen het aantal punten dat je krijgt, iedere keer je met sukses mag ophalen.

Goede vangst, vrienden !

DE DRIE BERGPLAATSEN VAN LANGOOR, HET KONIJN

(Wordt voortgezet.)

DE 3 MUSKETIERS

D'Artagnan heeft Parijs verlaten om de drie musketiers te zoeken. Hij vindt Porthos en Aramis

DE BLONDE DAME IN DE KOETS

(115) MIJN beste Athos, open de deur voor je vriend d'Artagnan! Ik ben alleen ». « Onmiddellijk !», antwoordde de musketier. Men hoorde toen een groot lawaai van meubels en balken, die werden weggesleurd, en een ogenblik later werd de deur geopend en verscheen het bleke gezicht van Athos. Hij exploreerde even de omgeving met zijn arendsblik, maar zag niemand anders dan d'Artagnan. Deze laatste trad binnen en omhelsde zijn vriend. Toen zag hij dat Athos wankelde. « Maar je bent gewond ! », riep hij angstig. « Maar neen, vriend, lachte Athos, ik ben niet gewond. Ik ben alleen maar wat dronken! ». Met de hand wees hij naar een stapel lege wijnflessen en afgeknabbelde hespenbenen.

(116) D'ARTAGNAN lachte zich haast een bult. Schoorvoetend was de herbergier genaderd en toen hij zag hoe het in zijn provisiekelder gesteld was, gilde hij : « Ik ben geruïneerd ! Ik ben verloren ! Mijn zaak is om zeep ! ». « Dat zal je leren de klanten die God je stuurt beleefd te ontvangen ! antwoordde Athos droogweg, maar vermits ik een eerlijk edelman ben, zal ik je vergoeden. Waar is de beurs, die ik op de tafel heb gelegd op het ogenblik dat ik je wou betalen ? ». « Die heb ik naar de Griffie gebracht, monseigneur », stotterde de waard. « Wel, zie dat je die beurs terugkrijgt. Er zitten zestig goudstukken in. Betaal jezelf ! » De herbergier boog bijna tot op de grond.

(117) DE Gascogner stelde zijn vriend gerust omtrent het lot van Porthos en Aramis, en stelde voor de volgende dag terug naar Parijs te reizen. Athos stemde geestdriftig toe. Het is tijdens deze terugreis dat d'Artagnan een verrassende ontmoeting had, die vele gevolgen met zich sleepte. Het gebeurde in de herberg te Crèvecœur. Het was nog heel vroeg in de morgen en hij was net opgestaan. Hij stapte op het kleine binnenplein van de herberg op en neer en wachtte op Athos. Toen zag hij aan de andere kant van de weg een koets stoppen. Een prachtig geklede ruiter stond naast het portier. D'Artagnan schrok, want er zat een dame in die koets, en hij herkende ze als zijnde de blonde dame van Meung.

(118) ZIJ was agente van kardinaal de Richelieu ! Het leek wel of de dame zeer woedend was en zij haar gezel een geduchte bolwassing gaf. Zij sloeg hem zelfs met haar waaier op de hand, en dit had als enig effekt dat de ruiter hartelijk lachte. D'Artagnan meende toen dat het ogenblik aangebroken was om tussenbeide te komen. Hij naderde, boog eerbiedig en zei : « Madame, ik heb de indruk dat deze ruiter u heeft boos gemaakt Zeg mij een woord en ik zal hem voor zijn weinig hoffelijk optreden straffen zoals dit hoort ». Milady keerde zich verrast om, deed alsof zij d'Artagnan niet herkende en antwoordde : « Ik zou uw hulp aanvaarden indien de ruiter in kwestie niet mijn broer was ! ».

(119) D'ARTAGNAN wilde zich verontschuldigen, maar de ruiter was hem te vlug af en riep op misprijzende toon : « Waar moeit die dwaas zich mee ? Zeg hem dat hij zich uit de voeten moet maken ! ». Dat was natuurlijk te veel voor onze Gascogner. « U bent een dwaas, mijnheer! antwoordde hij. En vermits ik lust heb om hier te blijven staan, denk ik er niet aan mijn weg te vervolgen. U bent de broeder van deze dame, maar u bent niet de mijne. De zaak kon heel slecht aflopen. Milady zag het wel, maar deed niets om een einde te maken aan de twist. Zij riep : « Naar het hotel, koetsier ! ». De heren, die het niet zouden gewaagd hebben onder de ogen van een dame te vechten, hadden het veld vrij.

(120) IK ben lord de Winter, baron van Sheffield », zei de man en groette de Gascogner. « Uw dienaar, mijnheer de baron Ik ben ridder d'Artagnan, kadet bij de Garde ». En na deze hoofse begroeting klonken de degens op elkaar. De Brit schermde handig, maar toch kon hij niet lang weerstand bieden aan de zeer geoefende arm van d'Artagnan. Deze laatste gaf zich daar heel spoedig rekenschap van en bepaalde er zich toe de stoten van de Winter af te weren. Baron de Winter was na een tijd erg vermoeid en een flinke stoot deed de degen uit zijn hand springen Aldus ontwapend week hij haastig twee of drie stappen achteruit, struikelde en viel. D'Artagnan zette hem de degen op de keel...

(Wordt voortgezet.)

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Johan is ongerust over het lange uitblijven van Godfried, en verlaat het fort in gezelschap van een kleine groep ruiters. Zij worden omsingeld door de Tartaren bij wie Otto zich heeft aangesloten

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Micke Mack en Ty Niass zochten een schuilplaats in het bos. Plotseling kwam er een reusachtige beer te voorschijn, die zich op Micke Mack stortte...

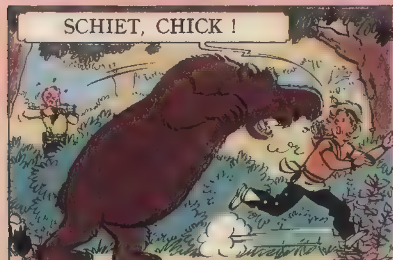

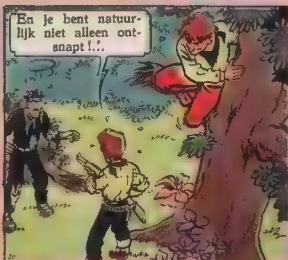

NUMMER 1 VINDEN

Agent S-32, lid van organisatie H, werd aangehouden. Gauvin, agent van de Franse tegenspionage, gelijkt sprekend op S-32, en wordt door zijn baas in plaats van S-32 naar Buenos Aires gestuurd..

EN wat moet ik te Buenos Aires doen ? vroeg de jonge man eindelijk, en er klonk enige ontsteltenis in zijn stem.

De ogen van de patroon schitterden en er gleed een grimas over z'n gelaat die voor een glimlach moest doorgaan...

— De identiteit van NUMMER 1, het brein van de zaak ontdekken, de identiteit van de man die aan de touwtjes trekt en bevelen geeft. De diensten van de Argentijnse tegen-spionage, de Amerikaanse F.B.I. en wijzelf kennen verschillende ondergeschikte agenten, maar nog niemand slaagde er in de ladder op te klimmen en tot bij de chef te geraken.

DE oude stond bruusk op en begon opnieuw te ijsberen. Plotseling draaide hij zich om, ging op Gauvin toe en pakte hem brutaal bij de schouders.

— Ja, jongen, riep hij. Ik wil dat jij daarin gelukt. En ik geloof dat jij het formaat hebt om te slagen. Maak je echter geen illusies. Je moet alléén handelen, je bent op jezelf aangewezen en moet van niemand hulp verwachten. Geen enkele autoriteit zal je dekken. Indien je bij de kraag genomen wordt, kan niemand je helpen... Het is slechts wanneer je het gezochte hebt ontdekt dat je, indien dit absoluut noodzakelijk is, beroep mag doen op Misson, onze agent te La Plata of op onze ambassadeur zelf. Indien je je echter, in uiterste nood, tot deze mensen wendt, moet je onweerlegbare bewijzen kunnen leveren. Volg je me ?

Gauvin knikte ontgoocheld.

— Zo klaar al bronwater, antwoordde hij. In de grond werp je me in de muil van de leeuw Ik ben een dode die een beetje uitstel heeft gekregen.

— Juist, zei de oude koudweg Laten we nu over de praktische kant van de zaak praten. In het laboratorium fotografeert men op dit ogenblik de proeven, die van de film van de agent werden getrokken, op een nieuwe film. Onnodig je te vertellen dat er retouches werden aangebracht en de film, die je meekrijgt, doorspekt werd met fouten. De organisatie zal er dus niet veel profijt kunnen uit halen. Jij moet morgenavond vertrekken. Tot op dat ogenblik blijf je hier. Het zou te gevaarlijk zijn je nog op straat te vertonen. Om acht uur komt de kapper om je haar te knippen en je te scheren. Je trekt de klederen aan van Lortiz en als je weer op straat komt, ben jij Lortiz. We zijn er van overtuigd, dat de organisatie reeds weet dat haar agent werd aangehouden en er vanzelfsprekend mannetjes werden gepost om het gebouw te bespieden.

— En m'n wagen ? hakkelde de jonge man. Ik liet hem voor de deur staan.

— Die heb je niet meer nodig. Laat de sleutels hier. Een van onze agenten brengt hem wel naar een garage.

Gauvin boog zuchtend het hoofd. De oude wist op alles een antwoord. Er straalde van hem zoveel gezag en overtuigingskracht uit dat je, indien hij je zou uitgestuurd hebben om de maan te grijpen, de stellige overtuiging zou hebben dat zulks kinderspel was !

— En Lortiz ? Wat zal er van Lortiz geworden ?

— Die wordt voor onbepaalde tijd uit de cirkulatie gehouden. Indien je slaagt, geleiden we hem vriendelijk de Spaanse grens over. Indien er je iets overkomt, zal hij veroordeeld worden volgens de Franse wet, inzake spionage in vredestijd. Nog vragen, Gauvin ?

— Neen, baas Geen vragen meer. Ik zal m'n best doen.

Een zweem van tederheid gleed over het gerimpeld gelaat van de oude. Hij drukte de hand van Serge lang en krachtig.

— Men mag zich niet laten vertederen in ons beroep, jongen, zei hij met ongewoon zachte stem. Maar, geloof me, ik ben fier op je. Je zal heel veel geluk moeten hebben om heelhuids uit dit avontuur te geraken. Ik weet aan welk gevaar ik je blootstel. Ik doe het zonder wroeging, omdat het mijn beroep is. Maar... ik houd van je, dat mag je van me aannemen. Ik zal heel vaak aan je denken. Nu, goede nacht. We zien elkaar straks nog wel !

DE volgende avond om tien uur ging er een man, gekleed met olijfkleurige regenjas en vilten hoed, uit het gebouw van de tegenspionage. Hij bleef een ogenblik op de drempel staan, ademde diep de frisse avondlucht in en stapte dan, met z'n klein valiesje in de hand, in de richting van faubourg Saint-Honoré

Hij had nog geen tien stappen gelopen, toen hij instinktmatig vertraagde. Van onder een portaal, aan de overkant van de straat, kwam er een schaduw te voorschijn en liep op hem toe...

De man wou er zich van overtuigen of het wel degelijk Pablo Lortiz was die voor hem stond.

Gauvin wachtte met bonzend hart. Hij zou de eerste proeve ondergaan... Gauvin was een knap gelaatkenner en hij herkende de man die op hem toeliep onmiddellijk. Het was de kleine man in grijze overjas die, de avond toen hij het gebouw van de D.S.T. binnenging, op loer stond en op wie hij een agent had afgestuurd.

Vlak bij Gauvin gekomen, tipte de man bij wijze van groet, even met de hand aan de hoed en toonde een sigaret, die hij ongetwijfeld reeds lang tussen de vingers hield.

— Pardon, mijnheer, kan u me niet even een lucifer geven ? vroeg hij met hoge stem.

Serge ontstak zijn briquet (om nauwkeurig te zijn, de briquet van Lortiz) en de man keek hem aan. Hij droeg een bril met glazen dik als een loupe, die zijn blik op zonderlinge wijze vervormden. Gedurende vijf of zes sekonden bekeek hij Gauvin scherp. Geen spier, geen zenuw op Gauvin's gelaat bewoog, maar zijn hart bonsde als een smidsehamer. Deze man maakte deel uit van de organisatie H, dat was duidelijk. Hij wou er zich van overtuigen of het wel degelijk Pablo Lortiz was die voor hem stond, Pablo Lortiz die op haast mirakuleuze wijze uit de klauwen van de D.S.T. was ontsnapt...

— Ik dank u, mijnheer.

— Geen dank.

De man met de grijze mantel leek gerustgesteld. Met zichtbaar genoegen trok hij aan z'n sigaret, knipoogde — maar dat was misschien slechts een zenuwtrek — stak de straat over en verdween in de nacht. Gauvin keek hem niet na. Hij riep een taxi en liet zich naar Orly voeren.

ZIJN verbazende gelijkenis met S-32 had de éérste agent van de organisatie op een dwaalspoor gebracht. Zou het geluk hem verder gunstig zijn ? Het zou een spel op leven en dood worden. Eens in Buenos Aires was hij op zichzelf aangewezen. Hij moest als een blinde al tastend zijn weg zoeken tussen de vele gevaren die hem beloerden. Hij zou zowat gelijken op een voetganger die op het middaguur geblinddoekt de place de la Concorde oversteekt. In de wereld, waarin hij zich moest wagen, kende men geen medelijden en de geringste misstap zou onmiddellijk een straf voor gevolg hebben; steeds dezelfde straf : de dood

VOLGENDE WEEK :

EEN GELAAT IN DE MASSA

POM EN TEDDY BELEVEN NIEUWE AVONTUREN IN INDIA

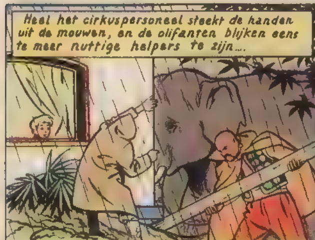
DE ZWARTE TALISMAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

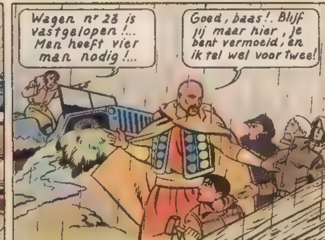
...opal is woedend omdat Teddy belang stelt in Indra. Hij ... onze vriend naar de andere wereld helpen, maar de dappere Pom redt zijn meester...

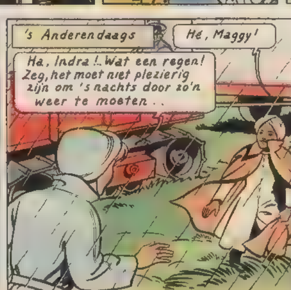

...en mooier verhaal dan « Pom en Teddy » ? Ken je reeds « Het eigenaardige geval van Mijnheer van Meulbeke » ?

DAT IS ONZE TEKENFILM

DOOR

RAYMOND MACHEROT

KLAXON

KLAXON!

Ja, papa!

Het is tijd om naar school te gaan!

Tot straks, papa!

Ho!...

Dit rubber-eendje in de rivier zal de echte lokken, en dan...

Pangpang! Haha! Leve de jacht!...

Die mijnheer ziet er echt vriendelijk uit. Hij speelt met kleine eendjes!...

PANG

WOEF

PANG

ZIP

BANDIET!

Ik heb mijn geweer opnieuw geladen en wacht af...

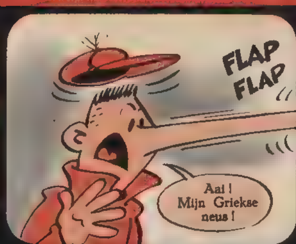
POM

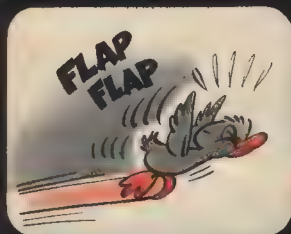
AAI

KWAAK

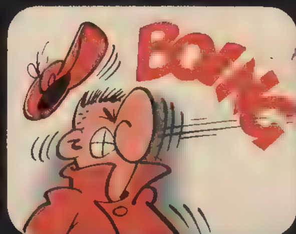

PAF

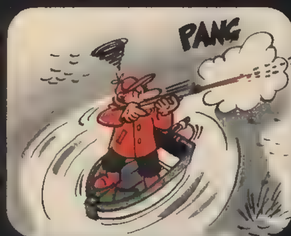

PIF

FLAP
FLAP
Aai! Mijn Griekse neus!

FLAP
FLAP

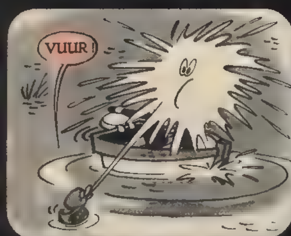

Oef!
ZIP

PANG

KWAAK

Mikken en...
PLIF

VUUR!

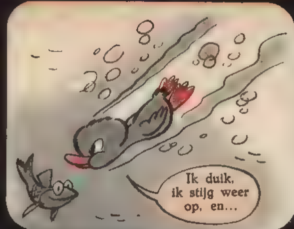

KWAAK

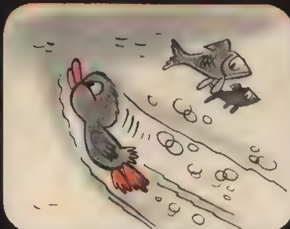

KLIK

Daar heb je het, mijn patronen zijn nat!

BAM

Ik duik, ik stijg weer op, en...

Pok
Plof! Recht in de uitlaatkurk!

Herejee! Het regent!

Och, het was maar een vlaagske!

Ik heb de indruk dat mijn boot lek is!

Het is de kurk die er uit gesprongen is...
BLUB

Ziezo, mijn boot is hersteld. Waar is mijn beker? Ha, ik heb hem!
BLUB

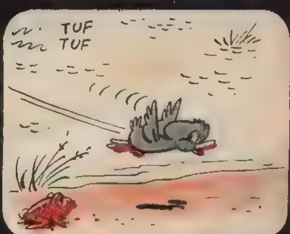

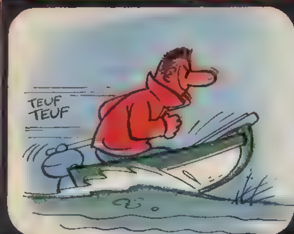

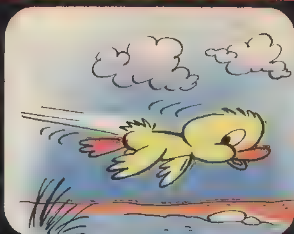

TUF TUF
Maar ik krijg die eend, dood of levend!

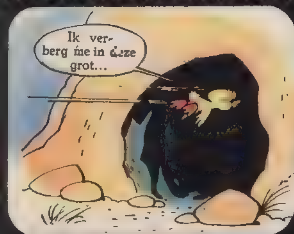

Daar is die lelijkerd!
TUF TUF

TUF TUF

TEUF
TEUF

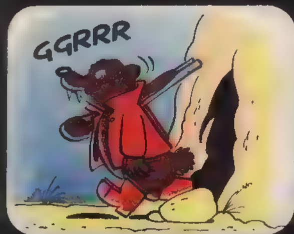

Ik verberg me in deze grot...

Ha! Ha! Ha! Ik krijg je wel, eendenjong !

PIF
PAF
POF

GGRRR

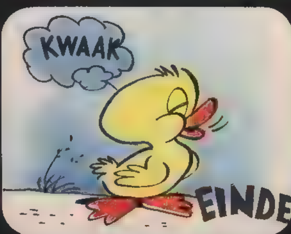

KWAAK

Enkele minuten later in de school van juffrouw Langennek...
Vandaag volgt een zeer belangrijke les :

De jacht en de jagers ! Hee...

Klaxon ! Je slaapt !

En als je ooit een jager ontmoet, zal je niet weten hoe je je huid moet redden !

KWAAK
EINDE

VOLGENDE WEEK :
HOUD DE DIEF!
EEN NIEUW AVONTUUR VAN MEESTER MUS

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Garcia heeft een zeer eigenaardig ding opgemerkt. Hij kreeg echter niet de tijd het te beschrijven, want hij stortte neer. Dan slaagt er in Garcia uit de Groene Hel te halen...

(Wordt voortgezet.)

DE GROOTSTE METEOOR

Om 2 uur 's nachts werden Zweden en Lappen die in dorpen wonen van het Hoge Noorden en meer dan 1.500 km van elkaar verwijderd, opgeschrikt door een geweldige plof die alles deed daveren. Gelukkig was het slechts een luchtsteen, de grootste die ooit in de Scandinavische landen neerkwam. Hij richtte geen schade aan.

JE GESCHRIFT WEERSPIEGELT JE KARAKTER

SHERLOCK HOLMES raadde de leeftijd, het beroep en de kleine manies van een man door zijn uurwerk te bekijken. Dat is straffe thee, nietwaar ?

Binnen enkele weken ken jij het karakter van je vriend, enkel maar door zijn geschrift te bekijken. Inderdaad, wanneer wij schrijven tekenen wij onwillekeurig lettertjes naar ons eigen beeld en gelijkenis. Men zegt immers dat een zorgvuldig en nauwkeu-

Kuifje (niet precies)
Kuifje (precies)

rig man « de puntjes op de i » zet. Wij moeten echter verder kijken dan de puntjes van de i.

Wanneer je deze rubriek volgt, zal je leren dat het streepje van de « t » je wil verraadt, en hoe men uit het feit of je je handtekening al dan niet onderstreept, kan uitmaken hoe je je in het publiek gedraagt.

t t t t Th

De geschiedenis van de grafologie

HET is een zeer korte geschiedenis, want de grafologie is nog jong : ze bestaat niet eens honderd jaar. De grafologie ontstond voor het eerste in het brein van Minchon, een Frans geestelijke. Het was zeer nieuw, men vond het charmant en men sprak er veel over in de salons.

Thans is de grafoloog iemand wiens raad in vele landen door professors, geneesheren en industrielen ingeroepen wordt, wanneer zij zich over mensen (die zij niet van dichtbij kennen) een opinie willen vormen.

Vandaag dan wordt de grafologie opgenomen in de Postiljon, om alle lezers van 7 tot 77 jaar te tonen, dat het geschrift karakter en levenshouding verraadt.

DE KOE OP HET DAK

HET gebeurde in Beieren. Een koe die rustig graasde kreeg plotseling lust iets meer van de wereld te zien. Die koe had geluk want de hoeve waar zij woonde stond tegen de helling van een groene heuvel, en het dak kwam precies op de hoogte van de weide, waar ze graasde. Resoluut stapte zij het venster binnen, liep door de kamer, vertrappelde het bed, gooide een paar stoelen op de grond. Dan stond ze aan de andere kant en zag het wijde dal. Toch was de koe een klein beetje teleurgesteld, want toen ze naar beneden keek zag ze dat haar situatie eerder gevaarlijk was ! Gelukkig was onze koe zo verstandig rustig te wachten tot haar meester haar kwam verlossen en terug naar de weide bracht.

DE POS

SLAAP ZACHT MET JE BEERTJE

KINDEREN die een operatie moeten ondergaan zijn gewoonlijk heel bang. En niet alleen kinderen, volwassenen ook! Het pijnlijkste is gewoonlijk het transport naar de operatiezaal. Het gebeurt dat kinderen daardoor zo bang en zenuwachtig worden, dat men hen bijna niet meer in slaap kan krijgen, wat toch noodzakelijk is om hen te kunnen opereren. De Amerikaanse dokters hebben er thans iets op gevonden. Zij geven het kind dat moet geopereerd worden, 's morgens in zijn bedje een pop of een teddybeer. Het kind speelt er natuurlijk mee, en valt aldus zacht in slaap. Uit het speelgoed nl. ontsnapt een bedwelmend gas. Alles is zodanig geregeld dat er hoegenaamd geen gevaar aan verbonden is.

EEN VERLOREN VOORWERP

JE hebt waarschijnlijk in de kranten gelezen dat onze aarde binnen kort een kunstmatige satelliet krijgt. Het is een probleem dat de geleerden en ook het grote publiek boeit. Volgens een Amerikaans verslag zouden wij reeds een kunstmatige satelliet hebben, die op een hoogte van 600.000 meter evolueert. Het zou hier gaan om een proefraket, die enkele tijd geleden door Amerikaanse geleerden werd afgeschoten en per ongeluk aan de aantrekkingskracht van de aarde ontsnapte. Die kunstmatige satelliet is dus in feite... een verloren voorwerp !

NIEUWS IN

● Er zijn thans op de wereld 570 televisiestations verdeeld over acht en dertig landen. De programma's door deze stations uitgezonden, worden door 42 miljoen ontvangapparaten opgevangen.

● Cardiff, reeds lang hoofdstad in het hart van alle inwoners van het Land van Wales, werd thans door de Britse regering officieel als hoofdstad van het Land van Wales erkend.

● Miss Joyce Ainger, negentien jaar, heeft het op de piste van Aylesbury zes-

ZONDERLINGE VOORNAMEN

IN Australië zijn *alle* voornamen toegelaten, ook de meest zonderlinge. Naar het schijnt zet geen mens daar grote ogen op, wanneer de ouders hun kinderen Zoeloe heten, Xstraal of Alfred de Grote, of Scepter, of Prins Bismark, Harlekijn of Bloemkool !... Er zijn nog zonderlinger namen !

BRENG ZE ONS LEVEND

DE Ieren hebben een fijn middel gevonden om de Engelse luchtvaartlijnen van levende kreeft te voorzien. Zij vangen de kreeften aan de zuidkust van hun land, verpakken ze in turf en vochtige was; een prachtig middel om die lieve diertjes heel lang in leven te houden. Zij worden dan per vliegtuig van Dublin naar Liverpool gebracht.

Tiljon

HET KORT

ig uur en een minuut op olschaatsen uitgehouden. e rolde heel de tijd en eeft daardoor het wereld-ekord gewonnen. Arm ind !

● Waarschijnlijk zal er binen afzienbare tijd een ieuw type cargo gebouwd vorden. Het lossen en het aden van deze cargo zou iet meer met hijskranen eschieden. De lading zou angs de openslaande voor- achtesteven binnen rijen, en er op de zelfde maier op de plaats van bestemming weer uitrijden.

ZINGENDE BEKJES

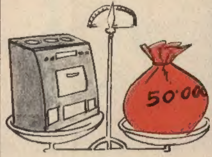

IN Holland bestaat er een Bond voor Kanarieteelt en Vogelbescherming die niet minder dan 7.000 leden telt. Voor ons zingt een kanarie zoals hij gebekt is maar de liefhebbers onderscheiden o.m. de holrollen, de kollers, schokkels, klingels, waterrollen en klingerrollen. Kanaries kunnen zangfouten maken zoals : snatters, ophalen, zwieren en neustoeren. De kenners leggen er zich vooral op toe, vier kanaries te kweken die op dezelfde « toeren » en op dezelfde toonhoogte zingen. Daarmee gaan ze dan naar de zangwedstrijden, die in de winter gehouden worden.

RAAK

GELEZEN in een kantoor van een groot bedrijf in het noorden van de Verenigde Staten : NIETS OP DEZE WERELD IS ONMOGELIJK VOOR DE MAN DIE HET ZELF NIET MOET DOEN !

ZO KOKEN WIJ MORGEN

DE keuken van morgen is elektronisch. Wie zou daaraan twijfelen ? Wij koken zonder dat men enige warmte voelt, en dat in een rekordtijd. Men heeft nog slechts twintig sekonden nodig om een ei te koken, vijftien sekonden om spek te bakken, vier minuten en half om een kool van vierhonderd gram gaar te koken. Zo'n elektronische kookinstallatie werkt op 220 volt en men heeft er geen speciale elektrische installatie voor nodig. Jammer genoeg ligt de prijs een beetje hoog : 50.000 frank.

NIET ALLEEN VOOR DE JEUGD

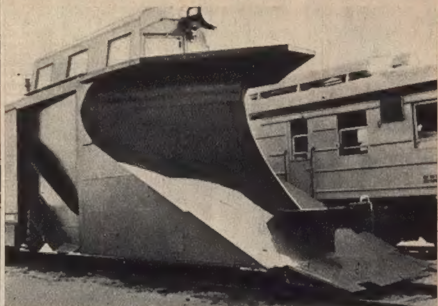
MEN is geneigd te geloven dat men alleen jonge mensen kan gebruiken als piloot. Thans is het echter gebleken dat de handelsvloot van de Verenigde Staten honderd vijf en zeventig piloten telt, die ouder dan 65 jaar zijn. Om vliegtuigen met passagiers en ladingen veilig te besturen heeft men geen waaghalzen nodig, maar rustige mensen. De Amerikanen hebben meer vertrouwen in de ervaring van een rijp man dan in de onstuimigheid van de jeugd.

NIETS DAN WRAKKEN

HOORN krijgt, naar het schijnt, weldra een museum dat enig is in zijn soort : een *museum voor scheepswrakken*. Wanneer de plannen doorgaan dan worden alle overblijfsels van schepen, die bij het droogleggen van de IJsselmeerpolders te voorschijn komen, naar Hoorn gebracht. De verwachtingen zijn vooral gescherpt op het droogleggen van de Markerwaard. Over dit stuk van de voormalige Zuiderzee liepen vroeger drukke zeeroutes. Hier woedde de beroemde slag op de Zuiderzee en hier moeten diverse verslagen Spaanse galjoenen op de bodem rusten. Hoorn wil ze graag hebben !

WAT IS DAT VOOR 'N DING?

NEEN, niet een stuk van een vliegdekschip en niet het wrak van een torpedojager. Het is eenvoudig een nieuw toestel om de sneeuw van de sporen te verwijderen in dienst genomen door de Russische spoorwegen.

Antwoorden op de test van de week :

HEB JE EEN RIJKE VERBEELDING

12 PUNTEN : Je hebt te veel verbeelding, en daardoor gebeurt het wel eens dat je teleurstellingen oploopt. Hou je fantasie beter in toom, verjaag de zwarte gedachten die soms bij je opkomen als je je verbeelding vrije vleugel laat. Je zult in ieder geval geen banaal leven hebben !

VAN 8 TOT 11 PUNTEN : Je hebt veel fantasie, maar ze slaat niet op hol. Je blijft steeds met je twee voeten op de vaste grond staan.

VAN 4 TOT 7 PUNTEN : Je gezond verstand remt heel dikwijls je verbeelding, ongetwijfeld uit vrees teleurgesteld te zijn, ofwel omdat je de realiteit boven het irreële verkiest. Droom gerust van tijd tot tijd een keer, natuurlijk liefst niet in de klas of op straat. Het is zo aangenaam eens te dromen !

VAN 0 TOT 3 PUNTEN : Je meent dat men steeds de werkelijkheid moet zien en zijn tijd niet mag verdromen. Daar is wel iets voor te zeggen, maar het leven is zó veel beter en veel mooier indien men wat verbeeldingskracht heeft.

Fantasie maakt je ook innerlijk rijker.

GEEN KOUDE VOETEN MEER

HET stadsbestuur van Milaan had een liefderijke gedachte voor de koude voeten van... de voetballiefhebbers. Op het sportterrein waar de grote voetbalmatchen gespeeld worden zijn 90.000 plaatsen en, naar het schijnt, hebben de 90.000 liefhebbers die iedere zondag komen opdagen om de voetbalmatch bij te wonen, vreselijk over hun koude voeten geklaagd. Bij wijze van proeve, heeft men thans onder de tribunes warmwaterleidingen aangebracht. De toeschouwers kunnen nu tijdens het spel hun voeten warmen. Indien het resultaat bevredigend is, zal spoedig heel het stadion op dergelijke wijze worden verwarmd. En wij dachten dat de Italianen warmbloedig waren !

KWESTIE VAN SMAAK

IN de ogen van de Britten zijn de Fransen zo wat de kannibalen die kikkers en slakken eten. Die reputatie schijnt enigszins verdiend, want wij vernamen zo juist dat er in de hallen van Parijs ieder jaar niet minder dan twintig ton puitenbillekens en 1.800 ton slakken verkocht worden. En dat is nog lang niet genoeg : er worden bovendien grote hoeveelheden van die diertjes uit het buitenland ingevoerd.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* **PUBLI-ART**

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

1-3-56

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

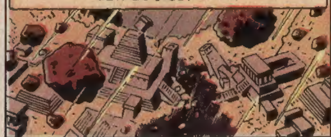
TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Blake en Mortimer bevinden zich thans in het onderaardse rijk van Atlantis. Zij werden toevertrouwd aan prins Ikaros...

Drie dagen na haar verschijning was de komeet reusachtig geworden. Haar schitterende staart bedekte haast de helft van de hemel, de onrustwekkende natuurverschijnselen werden op aarde talrijker...

De ene aardbeving volgde na de andere en alle vulkanen spuwden vuur. Geweldige vloedgolven spoelden over de kust, er rezen eilanden uit de zee op en anderen verdwenen. De mensen waren gek van angst. En dit alles was nog niets in vergelijking met de omwenteling welke aan het uitspansel plaats had, ten gevolge van het verschijnen van de staartster.

In die tijd was de maan een onafhankelijke planeet, terwijl er een kleinere satelliet om de aarde draaide. De staartster nu, bracht de maan binnen de zone van de aantrekkingskracht van de aarde en... de kleine satelliet naderde onze aarde op gevaarlijke wijze...

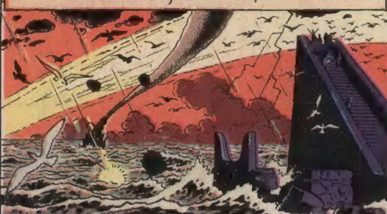
Het onvermijdelijke gebeurde. De vierde dag tegen het twaalfde uur stortte de kleine satelliet in de Oceaan...

Het was een vreselijke schok. Eilanden en stukken van kontinenten verdwenen in de golven... Het handvol geleerden en hun families waren, in hun observatorium, getuige van de verwoesting van Poseidopolis, de prachtige hoofdstad van het keizerrijk. Met haar verdween bijna heel de beschaving van Atlantis in een bodemloze afgrond...

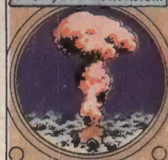
Pas nadien, toen ze over de zee staarden waarin Poseidopolis was verzwolgen en die onophoudelijk aan de muren vrat van hun schuiloord, begrepen de geleerden de omvang van de ramp...

Zij wilden zich echter niet gewonnen geven. Zij hadden eens de wereld beheersten, liever dan hulp te vragen, daalden zij af in het binnenste van de aarde om er een nieuw rijk, het rijk van Wetenschap en Wijsheid, te stichten.

Sedert duizenden jaren wonen zij daar en werken. Hun vooruitgang is verbazingwekkend. Zij wierpen ook af en toe een blik op de wereld aan de oppervlakte van de aarde, een wereld waar het steeds oorlog was en altijd onrust heerste...

De mensen aan de oppervlakte zijn er ook in geslaagd het atoom te splitsen en dat verontrust ons, want wij weten welk gebruik ze willen maken van de atoomenergie...

Mortimer, die veel fantasie heeft, zag de beelden welke Ikaros opriep, duidelijk voor ogen. De laatste woorden van de prins roepen hem echter tot de werkelijkheid terug.

Kan u ons het geheim van het radioaktief orikalkhos verklaren? Want, ik veronderstel dat het om dit metaal gaat, nietwaar?

Vroeger gebruikten wij het om wapens, juwelen en nog andere dingen te maken. Het kreeg deze zeer vreemde eigenschappen door het kontakt met de kleine satelliet die uit de hemel viel.

Thans is dit metaal voor ons een onuitputtelijke bron van energie. Dank zij deze energie, kunnen wij met onze toestellen de ruimte verkennen en de aktiviteit van de mensen gadeslaan. U noemt onze toestellen...

